

nye Landstings Sammensætning var grundet paa den almindelige Valgret. Nei, det er bygget paa et masseret Klassevalg; dette er dets Valgmaade. Jeg skal isvrigt ikke gaae i Detaillen med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser; vi have paa et andet Sted havt Leilighed til at udværlse vore Meninger. Jeg vil ikke opfoge denne Strid, men jeg kan ikke lade være at sige, at der her er Tale om noget ganske Andet end almindelig Valgret.

Brinck-Seibelin: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Brinck-Seibelin: Jeg kalder det høie Thing til Vidne paa, om jeg har sagt, at Landstinget efter det foreliggende Forslag er grundet paa almindelig Stemmeret.

Andersen: Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem.

J. Jørgensen: Der var et andet Udtryk i det ærede Medlems (Brinck-Seibelin's) Udtalelser, som jeg syntes, at jeg slet ikke kunde gaae ind paa, og det er af denne Grund, at jeg maa udtale et Par Ord. Han sagde, at det foreliggende Forslag er retfærdigt og billigt, men det er netop, fordi jeg finder det baade uretfærdigt og ubilligt mod Folket, at jeg frygter for, at det, istedetfor at bringe den No, man venter at komme til, vil fremkalde en Uro og Utilfredshed i Folket, saa at vi ville komme til at fortryde, at vi have vedtaget et saadant Forslag. Af denne Grund troer jeg nok, det var værd at overveie Sagen igjen. Det forekommer mig, at vi i den Leilighed og Interesse, hvormed Folket har deeltaget i de sidste Valg, have et talende Vidnesbyrd om, hvilken Sorg og Smerte det vil opvække hos Folket, naar man berøver det denne Valgret. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Madvig), brugte det Udtryk, at han vel tog Hjertet med ved Betragtningen af denne Sag, men at Hjertet dog skulde underordnes Forstanden. Jeg troer nu rigtignok, at man gjør bedre i at lade For-

standen ledes af Hjertet. Man sees saa mangfoldige Exempler i det daglige Liv paa, at naar Forstanden vil raade over Hjertet og de Følelser, som ere i Hjertet, da fører det sjældent til noget Godt. Have vi rigtigt Hjerte for Folket og særligt for de smaa Folk i det da troer jeg ikke, at Forstanden saa let vil komme til at fratage dem den Ret, som man selv har tilstaaet, at de aldrig have misbrugt. Dette have Modstanderne tilstaaet, men hvorledes kan der da være en saadan Frygt for, at disse Folk engang skulde misbruge denne Ret? Det kan jeg slet ikke gaae ind paa, og jeg frygter for, at den Dag vil oprinde, da vi ville komme til at see, at man ved at vedtage det foreliggende Forslag istedetfor No og Tilfredshed i Folket har skabt det Modsatte, og dette er Hovedsagen, hvorfor jeg maa stemme imod det.

Madvig: Der er Noget, som saa ofte er blevet sagt, at det snart vilde kunne synes at staae hen, som om det ikke var blevet mod-sagt, uagtet det trænger til den allerbestemteste Modsigelse, det nemlig, at det danske Folk aldrig skulde have misbrugt sin Valgret. Naar man hentaster saadanne Ord, stoler man paa, at Ingen vil staae op og modsig dette og anklage det danske Folk, men jeg vil dog udtale, at Spørgsmaalet her er, hvorvidt det danske Folk til alle Tider har viist fuldstændig politisk Klogskab og fuldstændig rigtigt har benyttet sine constitutionelle Rettigheder, og jeg siger da: Nei, det har det ikke altid gjort, og derfor, fordi vi ved en heel Række af Landstingsvalg have seet, at Landstingets Charakter, saaledes som det ved Grundloven var paatænkt at skulle være, efterhaanden er bleven svækket og forandret, derfor er der hos en stor Mængde opstaaet Følelsen af en Trang til, at Landstinget bliver sammensat og grundlagt paa noget andre Principer end hidtil. Jeg udtaler altsaa som det, jeg fuldstændigt gaaer ud fra, at det danske Folk ikke rigtigt har opfattet de Principer, hvorpaa Landstingsvalgene hidtil vare byggede, og at disse Principer heller ikke vare fuldkommen heldige til at give det Resultat, som man tilsigtede. Jeg troer, at Valgbarhedsbestemmelserne og de indirecte Valg alene paa ingen